

Kommentar till Migrationsöverdomstolens (MiÖD) dom den 9 juni 2010 (UM 8098-09) i vilken domstolen slår fast att det strider mot Europa-konventionen att fatta ett överföringsbeslut enligt Dublinförordningen så att familjemedlemmars asylansökningar prövas i olika länder.

Målet handlar om en man vars fru och barn ska få sina asylansökningar prövade i Sverige då de hållit sig undan en överföring enligt Dublinförordningen till Tyskland. Mannens asylansökan skulle enligt Migrationsverkets beslut och länsrättens dom prövas i Tyskland. Familjen hade en gång verkställts till Tyskland men återkommit till Sverige med det nyfödda barnet.

MiÖD gör inledningsvis ett antal konstateranden, bl.a. att det i inledningen av Dublinförordningen finns en hänvisning till medlemsstaternas förpliktelser enligt de internationella rättsliga instrument som de är parter i, att man inom EU vid utformningen av Dublinförordningen lagt sig vinn om att värna intresset av att familjer inte splittras, att principen om familjens enhet genomsyrar den svenska utlänningslagstiftningen och att en familj åtnjuter skydd bl.a. av FN:s allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna, flera FN-konventioner och Europa-konventionen.

När det gäller Europakonventionen konstaterar MiÖD med hänvisning till art. 8.2 att en överföring av mannen enligt Dublinförordningen i detta fall innefattar ett intrång i hans och hans familjemedlemmars rätt till respekt för familjelivet. Intrånget kan dock vara berättigat om vissa kriterier i artikeln är uppfyllda. I den prövningen konstateras att beslutet har stöd i lag och att ändamålet med beslutet är att förebygga oordning i artikelns mening. Frågan är då om det "i ett demokratiskt samhälle är nöd-vändigt" att göra ett sådant intrång i familjelivet som överföringen innebär.

MiÖD konstaterar att familjen genom att hålla sig undan en överföring till Tyskland själv har bidragit till att hamna i en situation som innebär att den splittras om mannen överförs dit. Intresset av att förebygga oordning när det gäller tillämpningen av Dublinförordningen väger ändå inte tyngre än respekten för rätten till familjeliv enligt Europakonventionen.

MiÖD undanröjer därför migrationsdomstolens dom och Migrationsverkets beslut och återförvisar målet till verket för en prövning av mannens ansökan om uppehålls- och arbetstillstånd.